

WAAR
is de
ware Kerk?

WAAR is de ware Kerk?

Herbert W. Armstrong

Christus werd opgericht door de Kerk waarvan de levende Jezus Christus vandaag NOG ALTIJD HET HOOFD IS? Dat is de kwestie die mij, in 1926 en 1927, niet wilde loslaten.

Zoals zoveel van onze lezers was ik opgevoed in een der gespeeteerde en oudere protestantse kerkgenootschappen. Van kindheit af was ik naar de zondagschool en naar de kerk meegenomen. Mij werd gezegd dat ik...

Dit boekje mag niet worden verkocht. Het is een kosteloze publikatie, uitgegeven in het algemeen belang door de Worldwide Church of God.

Op 18-jarige leeftijd werd ik echter mijn belangstelling en daarna toen ik zelden meer naar de kerk kwam. Nadat ik van school af was, ging ik in het reclamewerk. Ik was ambitieus. Ik begreep spiritus. Ik werkte dus hard, studeerde voortdurend om mijn bekwaamheden te ontwikkelen; ik dreef mezelf meedogenig...

Copyright © 1985 Worldwide Church of God

Alle rechten voorbehouden

Jezus Christus zei: „Ik zal mijn kerk bouwen.” Hij zei niet „kerken”. Ergens bestaat deze oorspronkelijke ware Kerk. Maar waar? Welke is het? Wat is de Kerk? Waarom bestaat zij? Hier is de onthullende waarheid!

Dit boekje mag niet worden
verkocht. Het is een kosteloze
publikatie, uitgegeven in het eigen
meest belang door de Wereldwijde
Church of God.

Copyright © 1985 Wereldwijde Church of God
Alle rechten voorbehouden.

WAAR gaat deze hele kwestie inzake de Kerk om? Gaat het *u* wel aan? WAAR IS de oorspronkelijke *ware* Kerk die door Jezus Christus werd opgericht — die ene Kerk waarvan de *levende* Jezus Christus vandaag NOG ALTIJD HET HOOFD is? Dat is de kwestie die mij, in 1926 en 1927, niet wilde loslaten.

Zoals zoveel van onze lezers was ik opgevoed in een der gerespecteerde en oudere protestantse kerkgenootschappen. Van kindsbeen af was ik naar de zondagschool en naar de kerk meegenomen. Mij werd gezegd dat ik „behouden” was, want door mijn geboorte was ik lid van de kerk. Van wat mijn kerk geloofde wist ik niet veel af, maar ik kan me niet herinneren dat ik me daar zorgen over maakte.

Op 18-jarige leeftijd verloor ik echter mijn belangstelling en daarna ben ik zelden meer naar de kerk gegaan. Nadat ik van school af was, ging ik in het reclamevak. Ik was ambitieus. Ik begeerde STATUS. Ik werkte dus hard, studeerde voortdurend om mijn bekwaamheden te ontwikkelen; ik dreef mezelf meedogenloos naar dat doel van STATUS!

Nadat ik tweemaal, als gevolg van nationale gebeurtenis-

sen die geheel buiten mijn beheersing lagen, een zaak waarmee ik was begonnen was kwijtgeraakt, werd ik voor het eerst van mijn leven *uit boosheid* tot een intensieve studie van de Bijbel gebracht. Wat de Bijbel betreft had ik altijd gezegd: „Ik kan de Bijbel gewoon niet BEGRIJPEN.”

Vreemd, want ik had altijd naar begrip gezocht, maar van andere dingen. De Bijbel leek mij een droog, saai, dood boek dat NIEMAND kon begrijpen. Ik nam natuurlijk wel aan dat de kerken al hun leerstellingen en gewoonten uit de Bijbel hadden — maar ik had eenvoudig geen belangstelling voor godsdienstige zaken.

Tenslotte evenwel werd ik in de vroege herfst van 1926 uitgedaagd! Ik werd in *tweeërlei* opzicht uitgedaagd! Mijn vrouw begon zich in te laten met „godsdienstfanatisme” — d.w.z. *mij* scheen het fanatisme! Zij beweerde dat zij het IN DE BIJBEL had gevonden, maar ik wist heel wel dat dat onmogelijk was, want het waren een geloof en een praktijk die aan die van de kerken volkomen TEGENGESTELD waren.

„Die kerken kunnen toch niet allemaal ongelijk hebben”, zei ik, „zij halen hun leer immers uit de Bijbel, en dat fanatisme van jou is *tegengesteld* aan wat zij leren.”

„Misschien is hun leer wel *tegengesteld* aan de Bijbel”, hield mijn vrouw vol, „want DIT heb ik uit de BIJBEL!”

Argumenteren had geen zin. Zij zei dat als ik haar kon aantonen waar de Bijbel anders onderwees, zij het zou opgeven, maar anders niet.

Tezelfdertijd daagde een schoonzuster mij uit met betrekking tot de evolutietheorie. Op school had ik nooit de evolutie bestudeerd. Zij zei dat ik gewoon ONWETEND was als ik niet in evolutie geloofde! Dat trof mijn trots! Ik ONWETEND? Wat een belediging!

„Goed”, antwoordde ik, „ik zal de evolutietheorie grondig bestuderen, en als je ongelijk hebt, en ik weet dat je dat hebt, zal ik het je BEWIJZEN en ik zal je *dwingen die woorden terug te nemen!*”

Bewijzen dat God bestaat

Ik had altijd in GOD geloofd — al wist ik weinig van Hem af, en ik hield me trouwens niet met „godsdienst” bezig. Natuurlijk had ik deze kwestie nooit diepgaand en grondig

onderzocht, teneinde te **BEWIJZEN** of God bestaat, dan wel of de evolutie waar is. Weinig mensen doen dat ooit. Ik nam gewoon aan dat God bestond, en *veronderstelde* dat evolutie een foutieve theorie was. Haast iedereen die of in God of in evolutie gelooft heeft zijn geloof **ZONDER BEWIJS aanvaard!**

Maar voor **MIJ** was dat niet langer goed genoeg! Nu moest ik het **WETEN!**

Nagenoeg dag en nacht bestudeerde ik de Bijbel en boeken over evolutie, geologie, paleontologie, biologie, fysica. Ik delfde in de geschriften van Darwin, Haeckel, Huxley, Vogt, Chamberlin. Ik bestudeerde radioactiviteit. Dat bewees dat er geen voorbije eeuwigheid van materie is geweest, maar **SCHEPPING!** Ik *bestudeerde* het scheppingsverslag in Genesis. Het was een intensieve, zes maanden durende studie, die vaak tot 1 of 2 uur 's nachts doorging. Maar uiteindelijk **BEWEEES** ik het bestaan van **GOD** en de onfeilbare inspiratie van de Bijbel; de evolutietheorie weerlegde ik en ik dwong mijn schoonzuster inderdaad „die woorden terug te nemen”!

In de kwestie met mijn vrouw echter, *verloor ik!* Zij had gelijk. Ik had ongelijk. Het was veruit de bitterste pil die ik ooit had moeten slikken.

Het betekende niet alleen te erkennen dat ik ongelijk had. Dat is voor het wereldse denken al moeilijk genoeg. Maar ik had nu geleerd **HOE VERKEERD** ik was, niet alleen in wat ik altijd had geloofd door het maar aan te nemen, maar in wat ik had gedaan en in wat ik *was*. Ik had gedacht dat ik *aardig goed* was! Dat denkt de menselijke natuur altijd. Ik leerde dat de menselijke natuur ronduit **SLECHT** en **KWAADAARDIG** is.

Onmiddellijk dacht ik: „Als ik de leer van de Bijbel aanvaard en ernaar begin te **LEVEN** — als ik toegeef en Christus aanvaard, bekeerd word, een christelijk leven ga leiden, wat zullen al mijn vroegere zakenrelaties en vrienden dan zeggen?”

Naar mijn idee betekende het **HEN ALLEMAAL OP TE GEVEN** — voorgoed!

Het betekende bekering! En dat is iets waarvan ik geloof dat het nooit *werkelijk* en *volledig* zonder innerlijke strijd gebeurt. Bij mij in elk geval niet. Het betekende **OPGEVEN!** Het betekende het opgeven van alles waarop ik mijn zinnen had gezet: mijn levensdoel. Het betekende mijn levenswijze te

verzaken — een totale ommekeer! In wezen betekende het het opgeven van mijn AFGOD, al zag ik dat toen niet zo. Het betekende een ONVOORWAARDELIJKE OVERGAVE aan God. Het betekende in feite dat ik MIJN LEVEN moest opgeven en dat ik HET AAN GOD MOEST GEVEN!

Uiteindelijk deed ik dat!

Maar nu stond ik tegenover een NIEUWE UITDAGING! In deze intensieve studie had ik ontdekt dat „al die kerken” inderdaad ONGELIJK KUNNEN HEBBEN! Ik ontdekte dat wat ik wist van het geloof van de kerk waarin ik was opgevoed, diametraal tegengesteld aan de Bijbel was.

Waar is de ware Kerk?

Nu kwam de vraag op: WAAR is de *ware* Kerk — de Kerk die Jezus Christus stichtte — de Kerk waarvan Hij aan het hoofd staat — de Kerk die zijn OPDRACHT vervult — de Kerk waarover Hij zei dat Hij haar nooit zou verlaten?

Ik was totaal ontgoocheld! Het waren zes bijna traumatische maanden geweest.

Toen ik Romeinen 6:23 las, staarde ik in groot ongeloof naar dat vers! Daar stond: „Want het loon, dat de zonde geeft, is DE DOOD, maar de genade, die God *schenkt*, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here.” Ik had altijd geloofd dat het loon van de ZONDE *precies het tegendeel van DE DOOD* was. Mij was geleerd dat wat wij voor de ZONDE ontvangen het EEUWIGE leven is — in het hellevuur! Dit vers zegt dat eeuwig leven iets is wat wij alleen ALS GIFT van GOD kunnen ontvangen.

Maar nee! Nee! Wij *hebben* al eeuwig leven — aldus veronderstelde ik — wij zijn immers onsterfelijke zielen! Ik ontdekte dat veel theologen dit vers INTERPRETEREN — dat wil zeggen, zij LEGGEN ER EEN ANDERE BETEKENIS IN. Zij *veranderen* de betekenis van de woorden om ze met hun geloof in overeenstemming te brengen in plaats van *hun geloof* door Gods Woord *te laten veranderen* teneinde het met Gods Waarheid in overeenstemming te brengen. Zij fabriceren een nieuwe definitie van het woord *dood*. Zij omschrijven het als „scheiding van God”. Ik bekeek dit vers nog eens. Enerzijds ontvangen wij, voor de zonde, *de dood*. Anderzijds is het *tegendeel* van die straf HET EEUWIGE LEVEN. Nu werd het

beslist duidelijk dat, als HET EEUWIGE LEVEN precies het tegendeel van DE DOOD is, DE DOOD niet eeuwig leven kan betekenen!

Ik was ontzet door de ontdekking dat wat vele — zo niet de meeste — leerstellingen van Jezus Christus en het Nieuwe Testament betreft, de kerken nu het tegendeel daarvan leren, en tegengestelde gewoonten en praktijken navolgen! Ik raakte in verwarring! Mijn hoofd tolde!

Maar daar stond het, in duidelijke taal. Ik las dat ZIELEN kunnen sterven! „De ziel die zondigt, die zal sterven.” (Ezech. 18:4, 20.) Dit was belangrijk genoeg om tweemaal te worden gezegd. Vervolgens lazen mijn verbaasde ogen in Openbaring 16:3: „En alle levende wezens [Hebr.: *zielen*; vgl. *Statenvert.*], die in de zee waren, STIERVEN.” Daar stond dat ZIELEN kunnen STERVEN. Daarna las ik dat Jezus zei dat zielen kunnen worden Vernietigd! „Weest veeleer bevreesd voor Hem, die beide, ziel en lichaam, kan verderven in de hel [Gehenna]” (Matth. 10:28).

Het begon ernaar uit te zien dat de kerken, alles welbeschouwd, inderdaad ongelijk hadden! Maar heeft Jezus Christus zijn KERK dan niet opgericht? Dat heeft Hij zeker gedaan, en ik vond de tekst waar Hij zei dat de poorten van het graf nooit over haar zouden zegevieren — ZIJ ZOU NIET Vernietigd kunnen worden! Ik ontdekte het vers waar Jezus Christus zei dat Hij haar nooit zou verlaten — dat Hij altijd „in hun midden” zou zijn. Ik ontdekte waar stond dat Hij het levende HOOFD ervan is! Jezus Christus werd opgewekt uit het graf. HIJ IS NOG ALTIJD *in leven!*

Dus *waar* was de Kerk die Hij leidt en gebruikt?

Ik was ontsteld. Maar ik bleef zoeken. Ik bleef studeren. Ik vond het ontdekken van nieuwe waarheid (nieuw voor mij) de meest fascinerende en interessante bezigheid van mijn leven. Het was als het vinden van nieuwe goudklompen — nieuwe rijkdommen — alleen waren dit geestelijke rijkdommen.

Het duurde echter enige tijd voordat ik vond WAAR en WAT de ene ware Kerk was die Christus stichtte. Ik leerde dat Jezus zijn discipelen, die het fundament van de Kerk zouden worden, opriep om uit de wereld te komen en „afgescheiden” te zijn (2 Kor. 6:17-18). Ook zei Jezus tot God zijn Vader, dat

Hij voor de wereld zelfs niet bad (Joh. 17:9). In Mattheüs 24:1-3 sprak Hij over het EINDE van de wereld. Ik ontdekte dat de wereld waarover de Bijbel spreekt „deze boze wereld” wordt genoemd.

Na verloop van tijd begon ik te beseffen dat de wereld, hoewel ze, in het bijzonder in deze 20e eeuw, een ONTZAGWEKKENDE vooruitgang kent, volledig is doortrokken van SCHRIKBAREND KWAAD. En het kwaad vermenigvuldigt zich nog steeds.

VANWAAR deze paradox van goed en kwaad?

Het DOEL van de Kerk — de reden waarom Jezus haar begon — zou ik pas leren kennen toen ik de waarheid leerde kennen over de grondlegging van de wereld zelf.

Wie, wat is God?

Eerst moest ik, niet alleen bewijzen dat God bestaat, maar leren WIE en WAT God is. Veel van de kerken van het traditionele christendom geloven dat God een Drieëenheid is: God in drie Personen. Het judaïsme gelooft dat God één Persoon is. Sommige mensen geloven dat God alleen een „principe” is, of een beter iets in elke mens.

Maar ik ontdekte dat God zichzelf openbaart in de Bijbel. In Johannes 1:1-5 lezen wij over „het Woord”. Vers 14 zegt dat het Woord vlees werd gemaakt en Jezus Christus werd. Het Woord was met God, en het Woord was ook God. Hoe kan dat? Het is als was er een zekere John, en John was met Smith, en John was ook Smith. John zou de zoon van Smith kunnen zijn en Smith de familienaam.

Ik leerde dat er in Genesis 1:1 wordt geopenbaard dat God de hemelen en de aarde heeft geschapen. Dat vers werd geschreven door Mozes en het woord „God” is een vertaling van het hebreeuwse *Elohim* van Mozes. *Elohim* is een MEERVOUDIG woord: meer dan één Persoon. In vers 26 van dat hoofdstuk zei *Elohim*: „Laat ONS mensen maken naar ONS beeld, als ONZE gelijkenis.” Het woord *God* is dus de FAMILIENAAM van de Goddelijke FAMILIE. En al werd vee naar de aard van het vee gemaakt (vers 25), de mens werd naar de aard van GOD gemaakt.

In het Nieuwe Testament lezen wij dat Gods Geest in ons met onze geest getuigt dat wij de verwekte zonen van God zijn. Jezus is de Zoon van God, en de Kerk zal met Hem in het

huwelijk treden (Matth. 25:1-13; Openb. 19:7). God is dus in feite een FAMILIE of GEZIN, waarin wij, door Christus, kunnen worden geboren. In Romeinen 8:29 staat dat Jezus de eerstgeborene is van vele broeders. Hij werd als God geboren „door zijn opstanding uit de doden” (Rom. 1:4).

Daar de eerste mens, Adam, naar de aard van God was geschapen, zou hij daarom mogelijk GOD kunnen zijn gemaakt?

Wat de mens is

God is samengesteld uit Geest — Hij is Geest (Joh. 4:24). Maar Hij maakte de MENS van stof uit de aarde (Gen. 2:7). God blies de adem des levens in zijn neusgaten en de mens (stof) werd een ziel — het stof uit de aarde werd een ziel. De mens bezat slechts een tijdelijk bestaan, in leven gehouden door het inademen van lucht, en de circulatie van bloed, en voortdurend van brandstof voorzien door voedsel en water uit de grond.

God echter wordt geopenbaard als ONSTERFELIJK — in het bezit van zelfstandig, inherent leven.

Wij zien evenwel dat God aan Adam onsterfelijk leven aanbood, door middel van de „boom des levens” in de hof van Eden.

Maar het is niet Gods bedoeling dit inherente onsterfelijke leven aan de mens te geven tenzij en totdat de mens het heilige, rechtvaardige, geestelijke en volmaakte karakter van God heeft ontvangen. En dit moest de mens zelf kiezen — anders zou het geen rechtvaardig karakter zijn. De andere bijzondere symbolische boom was die van de „kennis van goed en kwaad”. God gebod Adam van die boom niet te eten, opdat hij niet zou sterven. Dat was derhalve een boom des doods. Maar de boom des LEVENS was eveneens een boom der kennis — dat wil zeggen, van geestelijke kennis zoals die door God wordt gegeven.

Toen Adam de boom des doods koos, eigende hij zich de kennis van goed en kwaad toe.

Laat mij op dit punt verklaren dat andere bijbelteksten openbaren, dat God de mens met een menselijke geest heeft geschapen. Job 32:8 zegt dat er een geest in de mens is, en vers 18 zegt dat deze geest in de mens hem beheerst — hem inspireert,

aanvuurt, voortdrijft. 1 Korinthe 2:11 zegt dat iemand geen menselijke kennis kan bezitten tenzij door de geest van de mens die in hem is. De mens is geheel materie — geen geest. De ziel is materie uit de grond. Maar IN deze ziel is een geest, zij het slechts een menselijke geest. Deze geest verleent intellectuele vermogens aan de menselijke hersenen.

Laat mij op dit punt uitleggen dat recent hersenonderzoek heeft aangetoond, dat de menselijke hersenen sterke gelijkenis vertonen met de dierlijke hersenen. De dierlijke hersenen worden echter beheerst door instinct; ze kunnen niet denken, redeneren, plannen maken, ontwerpen zoals de mens. Dierlijke hersenen kunnen geen goed van kwaad onderscheiden; ze kunnen geen waardering voor muziek, kunst en literatuur opbrengen. De menselijke geest voegt de psyche aan de menselijke hersenen toe.

WAAROM nu plaatste God de menselijke geest in mensen en niet in dieren? Het antwoord is een diepzinnige WAARHEID! De menselijke geest in de mens is de enig werkelijke waarde van een menselijk leven — want ze is het middel waardoor een mens met God kan worden verenigd. Na berouw en geloof kunnen zij die door God worden geroepen, door God worden VERWEKT, om te worden GEBOREN als kinderen van God — zelf God zijnde — deel uitmakend van het GODDELIJKE GEZIN. Gods heilige Geest kan zich aldus met de menselijke geest verenigen. Op deze wijze getuigt Gods Geest, zoals in Romeinen 8:16 staat, met onze geest dat wij kinderen van God zijn — nu door God verwekt en bij de opstanding geboren als geestelijke wezens.

Zoals God later in deze intensieve, onbevooroordeelde bestudering van zijn Woord zou openbaren, was het menselijk GESLACHT, dat door Adam werd begonnen, in potentie het GODDELIJK GESLACHT, door middel waarvan God Zichzelf wilde vermenigvuldigen. De menselijke voortplanting is een afspiegeling van de Goddelijke voortplanting. Maar dit is geopenbaarde kennis die voor een zondigend en door Satan misleid denkvermogen te diepzinnig is om te bevatten — dit is alleen te bevatten door hen die God roept en die door Hem zijn verwekt door middel van zijn heilige Geest. Deze enorme WAARHEID leidt tot begrip van het WAAROM van de Kerk, en van WAT de ene, ware Kerk van God is!

Nu terug naar de hof van Eden en naar de GRONDLEGGING van deze wereld.

De grondlegging van deze wereld

De eerste mens, Adam, werd er door zijn vrouw toe geleid God ongehoorzaam te zijn en de boom des LEVENS af te wijzen. De boom des levens zou hem met God hebben verenigd. Na zijn keuze SLOOT God echter de boom des LEVENS AF — TOTDAT God Jezus, de TWEDE ADAM, zou zenden teneinde de verzoening van de mensheid met God mogelijk te maken. Het DOEL van Gods Kerk is in wezen de mens te verzoenen — te verenigen — met God.

Eva geloofde Satan. Deze zei dat zij niet zou sterven — dat zij een onsterfelijke ziel was. Zij geloofde dat, en haar kinderen hebben sindsdien altijd die leugen geloofd. Adam volgde haar in de keuze om ZELF de kennis van goed en kwaad te bepalen, in plaats van deze kennis door God te laten OPENBAREN; in plaats van Gods heilige Geest te ontvangen en zich erdoor te laten leiden volgde hij de menselijke geest.

Anders gezegd, zij werden door Satan gekidnapt, en zij volgden de LEVENSWIJZE, de kennis en het begrip van de kidnapper in plaats van hun potentiële Vader die zij niet geloofden.

Maar — GODS DOEL STAAT VAST! God zal zijn gekidnapte potentiële gezin loskopen.

Maar aangezien het menselijk geslacht in Adam de weg van de ZONDE had gekozen, en aangezien de zonde lijden, angst, verdriet en de dood op hen bracht, sloot God de boom des LEVENS af, opdat zij geen eeuwig leven in pijn, verdriet, ellende en lijden zouden verkrijgen. Eeuwig LEVEN zou, door Christus, alsnog mogelijk worden gemaakt voor allen die later, door de TWEDE Adam, de juiste keuze zouden doen.

Er werd toen, bij de GRONDLEGGING van deze huidige menselijke wereld en beschaving besloten (Openb. 13:8), dat Christus, het „Lam van God”, zou komen om te worden geofferd teneinde de verlorenen te verlossen. Bij deze grondlegging van deze wereld die met de mens Adam begon, werd tevens besloten dat „het de mensen beschikt is, éénmaal te sterven en daarna het oordeel” (Hebr. 9:27). Maar hoe kan iemand worden geoordeeld na te zijn gestorven?

Dat wordt beschreven in 1 Korinthe 15:22-24: „Want

evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen [dezelfde allen] levend gemaakt worden" — door een opstanding. Deze wordt in Openbaring 20:11-12 beschreven als het Oordeel van de Grote Witte Troon. In dat oordeel wordt het „boek des levens" geopend. Degenen die schuldig worden bevonden, en dat zijn allen, zullen vernemen dat Christus, de tweede Adam, is gekomen om in hun plaats hun doodstraf te ondergaan. En indien zij dan berouw hebben, zal de boom des LEVENS voor hen worden opengesteld. Zij kunnen alsnog worden verwekt en daarna als zonen van God worden geboren, bekeerd in het GODDELIJKE GEZIN.

Ondertussen echter sterven allen en blijven tot de opstandingen dood.

De tweede Adam

Op Gods gelegener tijd, ongeveer 4000 jaar na Adams zonde en de grondlegging van deze wereld, zond God zijn Zoon, Jezus, geboren uit de mens Maria, maar verwekt door God. Hij kwam als de tweede Adam. In tegenstelling tot de eerste Adam koos Hij de boom des LEVENS.

Jezus werd geboren door middel van de heilige Geest van God. Hij was zonder mate vervuld van Gods Geest. Hij had de nauwe relatie met God die de eerste Adam afwees. Hij was verwekt en als mens geboren uit God. Hij zei: „Ik [heb] de geboden mijns Vaders bewaard" (Joh. 15:10), terwijl DE EERSTE Adam die verwierp en zijn eigen menselijke goed en kwaad koos. Aldus koos Jezus de boom des LEVENS.

Jezus zei: „Ik zal mijn gemeente [kerk] bouwen" (Matth. 16:18). Dit is de eerste plaats in de Bijbel waar het woord *gemeente* of *kerk* wordt gebruikt. Willen wij de vraag in de titel van dit boekje, „WAAR is de ware Kerk?“, beantwoorden, dan moeten wij hier even stilstaan bij de vraag: Wat is een kerk? Wat heeft Jezus gebouwd? WAAROM zou er een kerk moeten bestaan? Is er één kerk die door Jezus werd gebouwd — of zijn het er vele? Is de kerk verdeeld in vele denominaties, sekten en groeperingen? Of is er alleen de ENE, oorspronkelijke, ware Kerk die Jezus heeft gebouwd?

Waarom bestaat de Kerk?

Het Nieuwe Testament van de Bijbel werd oorspronkelijk in het

Grieks geschreven. Het woord *gemeente* of *kerk* is een vertaling van het oorspronkelijke griekse woord *ekklesia*. Dat betekent „de uitgeroepenen” — van *ek* (uit) en *klesia* (geroepen). Het griekse woord betekent „een uitroepen” om bijeen te komen, in het bijzonder als een godsdienstige vergadering. Het betekent niet een gebouw met een steil dak, met een spitse toren die naar de hemel wijst, en met een kruis op de gevel.

Er wordt symbolisch naar de Kerk verwezen als het huisgezin van God (Ef. 2:19-21), en als een gebouw dat uitgroeit tot de heilige TEMPEL waarnaar Christus zal komen bij zijn terugkeer naar de aarde als de Koning der koningen die alle volken van de aarde zal regeren.

Maar WAAROM bestaat nu de Kerk? WAAROM worden de leden ervan uit de mensen van de wereld geroepen? Dit wordt beantwoord door een andere vraag: Wat is er verkeerd met deze wereld? Ze berust op een verkeerd fundament. Ze is geheel doortrokken van kwaad, waardoor er lijden, angst, frustraties en de dood zijn.

In het traditionele christendom schijnt de gedachte te bestaan dat God Adam als een volmaakt onsterfelijk geestelijk wezen schiep; dat Satan op het toneel verscheen en dit perfecte geestelijke mechanisme liet mislukken; en dat het christendom Gods poging is om de schade te herstellen en de mens weer even goed te maken als Adam voordat hij door Satan werd verknoeid. Dit is een VOLSLAGEN VALS idee en tegengesteld aan de bijbelse openbaring.

Er is aangetoond dat God de mens STERFELIJK heeft geschapen, met slechts een tijdelijk biologisch bestaan, dat in stand wordt gehouden door het inademen van lucht, door de bloedsomloop, en dat door voedsel en water uit de grond voortdurend van brandstof moet worden voorzien. De mens verwierp de boom des LEVENS die hem kosteloos werd aangeboden. De mens heeft nooit onsterfelijk, onafhankelijk leven verworven. In plaats daarvan volgde de mens de levenswijze die uitmondt in pijn, lijden, ontevredenheid, verdriet, angst en de dood. Op dit fundament werd een georganiseerde samenleving gebouwd. Ik vergeleek deze beschaving met een gebouw dat is opgetrokken van ondeugdelijke materialen en op een rot en verbrokkelend fundament berust.

God probeert NIET deze vervallende en rottende boven-

bouw die wij de beschaving noemen te repareren. God zond zijn eigen Zoon, Jezus Christus, als de **TWEEDE ADAM**, om een geheel **NIEUWE**, een totaal andere beschaving te **BEGINNEN**.

Een wereld in gijzeling

Laat mij het op nog een andere wijze voorstellen. God zei: „Laat **ONS** [God en het Woord] mens maken naar ons beeld, als onze gelijkenis.” God maakte de mens naar Gods eigen aard, evenals Hij het vee naar de aard van het vee heeft gemaakt, en ieder dier naar zijn eigen aard. Maar God vormde de mens uit **STOF VAN DE AARDBODEM** (Gen. 2:7), met een tijdelijk bestaan door het inademen van lucht. God zei tot de sterfelijke mens dat hij, als hij zondigde, **ZEKER ZOU STERVEN**. De mens was geen en is geen onsterfelijke ziel, maar een tijdelijk bestaande ziel. Hij kon evenwel een kind van God zijn geworden. Had Adam van de boom des **LEVENS** genomen, dan zou hij het onsterfelijke **LEVEN** van God hebben ontvangen, dat dan in hem zou zijn gebracht. Gods Geest zou in hem zijn gekomen, en zich met zijn menselijke geest hebben verbonden, waardoor hij met **GOD** als Gods **ZOON** zou zijn verenigd — als een feitelijk lid van het **GODDELIJKE GEZIN**.

Daarom waren Adam en al zijn kinderen de potentiële kinderen van God. Toen verscheen Satan en bracht door middel van moeder Eva Adam ertoe zich aan een kidnapping te onderwerpen. Satan kidnapte Gods eigen **POTENTIËLE** kinderen. Maar door zijn weloverwogen ongehoorzaamheid aan God, door Gods aanbod van zoonschap af te wijzen, en door zich tot de **WEG** van Satan te keren, koos de mens niet alleen de levenswijze en het type beschaving van de kidnapper, hij bracht ook op zichzelf en zijn nageslacht de straf op de zonde: **DE DOOD**.

DENK EENS AAN WAT DIT BETEKEN!

De mens werd toegestaan zijn eigen beslissing te nemen: ofwel het eeuwige **LEVEN** door God te gehoorzamen en van de boom des **LEVENS** te eten — ofwel de **DOOD** door ongehoorzaamheid en het eten van de boom des doods. Adam was ongehoorzaam.

God kon niet de straf intrekken waarvan Hij duidelijk had gezegd dat die op ongehoorzaamheid zou volgen. Wat deed God dus? Hoe zou God alsnog zijn potentiële kinderen

van de kidnapper bevrijden? Niet door een compromis met ZIJN WET en het intrekken van de straf. Maar bij deze grondlegging van de wereld besliste God dat Hij zijn eigen Zoon, Jezus Christus, zou zenden, die zonder zonde zou leven, en vervolgens zou Jezus, omdat Hij de doodstraf niet op Zichzelf had gebracht, de straf van de menselijke zonde — DE DOOD — ondergaan, in de plaats van de mens.

Bij deze grondlegging van de wereld besloot God tevens dat, evenals alle mensen in Adam zouden sterven, omdat alle mensen zondigen, DEZELFDE ALLEN IN CHRISTUS weer levend konden worden gemaakt, *door een opstanding* uit de doden, NADAT hun straf door Jezus Christus voor hen is ondergaan.

Dus de enige hoop van de mens is door de OPSTANDING uit de doden en dankzij het feit dat Jezus in zijn plaats de doodstraf heeft ondergaan.

MAAR — EN DIT IS BELANGRIJK! God kon de BOOM DES LEVENS pas openen voor de mensen in het algemeen NADAT Jezus was gekomen en de doodstraf voor de mensen — die allemaal hebben gezondigd — had ondergaan.

God zond Jezus om deze straf te ondergaan pas na ongeveer 4000 jaar, nu bijna 2000 jaar geleden. Ondertussen hadden miljarden mensen geleefd en waren gestorven. Het PLAN van God (Gods MEESTERPLAN) ter verwezenlijking van zijn DOEL Zichzelf door middel van mensen te vermenigvuldigen, moest *beginnen* met Jezus, de tweede Adam. God had toegestaan dat deze wereld op de eerste Adam werd gefundeerd. God *begon* het *fundament* van Gods wereld door middel van Christus, de tweede Adam. Hij begon deze door één mens: Jezus. Jezus zei dat Hij zijn Kerk zou bouwen. De Kerk is het embryonale begin van Gods nieuwe beschaving.

Evenals God zijn regering op aarde vestigde door middel van de Cherub die wij Lucifer noemen en die God op de troon van de aarde heeft geplaatst, zo zal Gods nieuwe beschaving de regering van God zijn die op aarde zal worden hersteld door Christus en de Kerk. God begon de NIEUWE beschaving — of regering — door Jezus, met de 12 apostelen die Jezus koos en riep uit de generatie die toen, in de eerste eeuw n.Chr., leefde.

De Kerk moest evenwel klein beginnen en groeien. Zij begon met de 12 apostelen en met de 120 mensen die werden

gedoopt op de Pinksterdag van het jaar 31, de dag dat de Kerk werd opgericht.

Jezus zei: „Ik zal mijn [Kerk] bouwen” (Matth. 16:18). In Efeze 2:21 wordt de Kerk een gebouw genoemd: de geestelijke tempel van God. Deze heeft een **FUNDAMENT** (vers 20). Dit fundament is Jezus Christus, samen met de apostelen en de profeten (Ef. 2:19-22).

Zie nu de volgende leer van Jezus: „Een ieder nu, die deze mijn woorden hoort en ze doet, zal gelijken op een verstandig man, die zijn huis bouwde op de rots. En de regen viel neer en de stromen kwamen en de winden waaiden en stortten zich op dat huis, en het viel niet in, want het was op de rots gegrondvest. En een ieder, die deze mijn woorden hoort en ze niet doet, zal gelijken op een dwaas man, die zijn huis bouwde op het zand. En de regen viel neer en de stromen kwamen en de winden waaiden en sloegen tegen dat huis, en het viel in, en zijn val was groot” (Matth. 7:24-27). Jezus verwees naar de Kerk, die gebouwd is op het **FUNDAMENT** Christus („en die rots was de Christus” — 1 Kor. 10:4). En eveneens naar deze wereld, die is gebouwd op het „zand” van Satan de duivel en op Satans weg van ijdelheid, egocentrisme, wellust, wedijver en strijd — de weg die Adam koos — de **WEG** waarop deze wereld werd **GEGRONDVEST**. Jezus ging terug tot de **GRONDLEGGINGEN** van de wereld en van de Kerk. Hij vergeleek beide met een gebouw.

Het gebouw van de wereld en haar samenleving en beschaving — haar instellingen, gewoonten, regeringsstelsels en levenswijzen — is een bovenbouw die, zoals eerder gezegd, geheel is doortrokken van ondeugdelijke materialen en gebrekking vakmanschap. En God zal dat gebouw (de wereld die is gebouwd op de ideeën van de **MENS** over goed en kwaad) laten **VALLEN** — en **DE VAL ERVAN ZAL GROOT ZIJN!**

God zegt: „Als de Here het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de bouwlieden daaraan” (Ps. 127:1).

SATAN, niet God, heeft dit huis gebouwd. Jezus kwam niet om dat verkeerd geconstrueerde gebouw van de wereld te **REPAREREN**. Hij is niet bezig te proberen om de bovenbouw die op het fundament van Satan is gebouwd te redden.

Jezus zei daarentegen: „Daarom gaat weg uit hun midden [uit deze wereld], en scheidt u af” (2 Kor. 6:17-18).

Jezus koos zijn apostelen om, met Hem, deel uit te maken

van EEN GEHEEL *nieuw* gebouw — een TOTAAL NIEUWE WERELD.

Op komt: een nieuwe beschaving!

Wat was Jezus' Evangelie — zijn BOODSCHAP? Wat onderwees Hij? Niet over zichzelf en alleen zichzelf — maar over het KONINKRIJK VAN GOD, het geboren GEZIN van God, dat, na Christus' terugkeer en Satans verwijdering, alle volken zal besturen met de regering van God.

Het proces van de menselijke geboorte is de precieze afspiegeling van het uit God geboren worden. Iedere mens zou men, in deze analogie, een ovum kunnen noemen. Om uit God te worden geboren moet het goddelijke sperma — dat is de heilige Geest van God, die van de persoon van God zelf uitgaat — in ons komen, ons doordringen. Daarna zijn wij als een goddelijk embryo verwekt. Wij worden verwekt in onze geestelijke moeder, de Kerk van God. De Kerk is „het hemelse Jeruzalem . . . onze moeder” (Gal. 4:26). Vervolgens worden wij geestelijk door de moeder, de Kerk, gevoed met het geestelijke voedsel van het Woord van God. Maar wij zijn nog slechts verwekt — wij worden pas geboren als wij opgroeien „in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus” (2 Petr. 3:18). Dit wordt allemaal duidelijk uiteengezet in ons gratis boekje *Wat bedoelt u precies met wedergeboren?*

Jezus verklaarde aan de Farizeeër Nicodemus (Joh. 3:3-6), dat wij om het Koninkrijk van God binnen te gaan nog eens moeten worden GEBOREN. Geboren uit GOD. En wat is God? God is een goddelijk GEZIN. Maar als Schepper van het universum is God tevens HEERSER over zijn schepping. God HEERST met een REGERING. Elke regering is gebaseerd op een grondwet. Een wet is een stelsel gedragsregels — deze regelen de relaties tussen individuen en groepen. Gods wet is Gods levenswijze, en deze levenswijze is LIEFDE. Het is onzelfzuchtige liefde jegens en met betrekking tot anderen. Voor het menselijk leven is het liefde jegens God en liefde jegens de mens. Dat is de basis van het heilige KARAKTER van God.

Wat was Jezus' evangelie? Het woord *evangelie* betekent 'goed nieuws'. Jezus' evangelie was het goede nieuws van het komende KONINKRIJK VAN GOD — en dat Koninkrijk is het GODDELIJKE GEZIN DAT OVER DE AARDE EN HET UNIVERSUM HEERST.

Het gratis boekje *Wat is het ware Evangelie?* maakt dit verkeerd begrepen onderwerp duidelijk.

Tweeledigheid in de Bijbel

Laten wij nu de tweeledige relatie begrijpen aangaande de eerste mens, Adam, en Jezus Christus, de TWEDE Adam.

De eerste Adam was menselijk — sterfelijk. Maar de boom des LEVENS, die hem kosteloos werd aangeboden, symboliseerde overgave aan God om het heilige GODDELIJKE LEVEN in hem te laten komen. Hij zou van en vanuit God Gods heilige LEVEN hebben ontvangen. Hij zou de DENKWIJZE van God hebben ontvangen door Gods Geest, die in hem zou zijn gekomen en zich met zijn menselijke geest zou hebben verbonden. Hij zou een nauwe vader-en-zoon relatie met God hebben gehad. Adam besloot echter zijn eigen weg te gaan. In plaats van het zoonschap van God te ontvangen, Gods offer om in zijn leven te komen te aanvaarden, waardoor het leven en de denkwijze van God in hem zouden zijn gekomen, eigende hij zich de kennis van goed en kwaad toe.

De boom des LEVENS zou Adam in een nauwe vader-en-zoon relatie met GOD hebben gebracht. Jezus, de tweede Adam, had die nauwe relatie met God wel. Hij kwam om zondaars UIT deze zondige wereld te roepen, en hen met GOD te VERENIGEN, zoals de eerste Adam en zijn gezin dat hadden kunnen zijn. Jezus kwam om de geroepenen met GOD te verzoenen.

Jezus onderwees het evangelie van het Koninkrijk van GOD — het heersende, regerende Gezin van God. Hij kwam niet voor de reparatie van de gebrekkige en verrotte bovenbouw van het gebouw dat de uitgebreide FAMILIE van de eerste Adam is, maar om zijn Kerk, het uitgebreide GEZIN van God, uit het gebouw van deze wereld te roepen, en hen met GOD te verenigen.

De god van deze wereld

Deze wereld is SATANS wereld. Hij is de god van deze wereld (2 Kor. 4:3-4).

Satan trachtte het kind Jezus te doden. Hij trachtte Jezus te vernietigen in de grote verzoeking, toen Jezus ongeveer 30 jaar oud was. Hij liet de meeste der apostelen de marteldood sterven. Hij trachtte Gods Kerk aan het fundament zelf te vernietigen. Maar zij was gebouwd op het fundament van een Rots, „en die

rots was de Christus" (1 Kor. 10:4). Ondanks Satans inspanningen haar te dwarsbomen had de Kerk een goede start. Jezus had gezegd dat de poorten van het graf de Kerk nooit zouden overwinnen. De regens mochten komen, en de stromen, de winden mochten op orkaankracht blazen, maar de Kerk zou stand houden.

Satan wilde haar vernietigen. WAAROM? Omdat deze wereld Satans wereld is. Hij zit op de troon van deze wereld (Jes. 14:13; *Statenvert.*). En de Kerk van God zal de aarde vullen, nadat Satan en zijn wereld zijn verwoest. Christus, het hoofd van de Kerk, zal als wereldheerser Satans troon overnemen.

Toen Satan er dus niet in slaagde de oprichting en de glorieuze start van de Kerk te voorkomen, wat deed hij toen? Hij verleidde bepaalde mensen tot het streven de Kerk van binnenuit te vernietigen. Er is een gezegde: „Kun je ze niet verslaan, sluit je dan bij hen aan.” Sommigen in de Kerk bracht hij ertoe zich tot een vals en bedrieglijk evangelie te keren.

In Galaten 1:6-7 lezen wij dat de kerken in Galatië zich tot „een ander evangelie” hadden gekeerd. Zij hadden geloof gehecht aan hen die „een andere Jezus” (2 Kor. 11:4) begonnen te prediken. Deze valse dienaren, die dienaren van Christus zeiden te zijn, waren in feite dienaren van Satan (vers 13-15).

Zo slaagde Satan er tenslotte in, door middel van valse broeders in de Kerk, zelfs de overgrote meerderheid in de Kerk te misleiden. Hij slaagde erin van deze meerderheid een groeiende valse kerk te maken.

Gedurende de eerste maanden van de ware Kerk van God kwam de oppositie in Judea van Joden. De meeste Joden weigerden te geloven dat Jezus de beloofde Messias was — God in het menselijk vlees. De 12 apostelen waren echter ooggetuigen van Jezus' messiasschap. Vóór zijn kruisiging waren zij drieënehalf jaar met Hem geweest, en 40 dagen na zijn kruisiging. Velen, hoewel slechts een minderheid van de Joden, geloofden en werden door Gods Geest in de Kerk gedoopt. Tijdens haar eerste jaren was de Kerk hoofdzakelijk Joods.

Vervolgens zond God Petrus (Hand. 10-11) naar de heidense Cornelius om het behoud voor de heidenen open te stellen. God riep de apostel Paulus als hoofd van een groot werk onder de heidenen. Sommige Joodse bekeerlingen probeerden toen de rituelen van de wet van Mozes, en de besnijdenis, aan de

heidense bekeerlingen op te leggen. Zij wensten „meer WET”. Paulus en de apostelen verzetten zich hiertegen en hielden de kwestie op door middel van de heilige Geest (Hand. 15). Toen brachten valse heidense leden het punt van „GEEN WET” binnen. Zij beweerden dat de wet van God was afgeschaft — Christus had de wet aan het kruis genageld. Zij onderwezen een valse Jezus, van wie zij zeiden dat hij de geboden van zijn Vader had afgeschaft.

Zo gebeurde het dat er reeds vóór 50 n.Chr. (de Kerk was opgericht in 31 n.Chr.) een felle controverse ontstond over of het evangelie dat verkondigd moest worden het evangelie *van* Christus was, of een evangelie *over* Christus.

Spoedig liet men het doek neer over de historische verslagen van de Kerk. Dit is een bewijs van het feit dat er een krachtige en systematische poging werd ondernomen om de historische verslagen van de kerkgebeurtenissen in de daaropvolgende honderd jaar te vernietigen. Dit is de „VERLOREN EEUW” in de geschiedenis van de Kerk.

Als in 150 n.Chr. het doek van de geschiedenis weer wordt opgehaald, komt er een kerk tevoorschijn die zichzelf wel „christelijk” noemt, maar die totaal verschilt van de Kerk die Jezus in 31 n.Chr. door middel van zijn apostelen had gesticht.

Het Koninkrijk is niet de Kerk

Jezus' Evangelie was het „evangelie van het koninkrijk Gods” — de Regering van God in handen van het geboren GEZIN VAN GOD. De Kerk die door Jezus werd gesticht bracht God de Vader in het leven van de gelovigen.

De discipelen waren, tijdens Jezus' ambt, MET Hem die letterlijk God in het menselijk vlees WAS. Na Pinksteren, toen de Kerk werd opgericht, stonden zij die DOOR de heilige Geest in de Kerk werden gedoopt, eveneens in nauw persoonlijk contact en verbinding met God en met Christus (zie 1 Joh. 1:3). God en Christus waren, door de heilige Geest, IN het leven van de bekeerlingen aanwezig.

Toen echter de overgrote meerderheid van de belijdende christenen avallig werd, hield die zich nog slechts aan een evangelie *over* Christus. Genade veranderden zij in vrijheid om God ongehoorzaam te zijn, zoals Adam. Zij onderwezen

GOED te zijn, maar het was slechts werelds, menselijk goed. Hun menselijke geest was niet met Gods heilige Geest verbonden — hun denken niet verenigd met dat van God. Zij vereerden Christus. Maar in Markus 7:7-8 had Jezus gezegd dat zij Hem tevergeefs vereerden, omdat zij de geboden van God verwierpen en aan hun menselijke tradities vasthielden. En tegenwoordig noemt deze verdorven godsdienst zichzelf inderdaad het „traditionele christendom”.

Zij begonnen gebouwen te bouwen die zij „kerken” noemden — met een spitse toren erop en een kruis op de gevel. Uiteindelijk bouwden zij enorme pompeuze kathedralen. In deze kathedralen vereerden zij vorm en ritueel — zij aanbaden „een andere Jezus”, zoals de heidenen stenen afgoden aanbadten, maar zonder persoonlijk contact met GOD DE VADER. Vandaag brengt het traditionele christendom hulde aan Jezus, maar onderwijst niet of nauwelijks een persoonlijke relatie met GOD.

Een kardinaal punt om de ene ware Kerk te onderscheiden van de vele sekten en kerkgenootschappen is dit: De misleide kerken van deze wereld leggen de nadruk op Christus, soms bijna geheel met buitensluiten van God de Vader. God wordt onwerkelijk — een mystiek denkbeeld. De mensen wordt niet onderwezen dat Jezus kwam om de Vader te openbaren — dat Jezus kwam om ons met de Vader te verzoenen — dat het de Vader is van wie wij door onze zonden zijn afgesneden — dat Christus' vergoten bloed op zich ons niet „behoudt”, ons geen behoud en eeuwig leven geeft. Maar (zie Romeinen 5:10) de dood van Christus verzoent ons met God en wij worden behouden (ontvangen eeuwig leven) door Jezus' opstanding, die de gift van God de Vader door een opstanding uit de doden mogelijk heeft gemaakt. Jezus' opstanding maakte onze opstanding mogelijk, want Hij is „de eerstgeborene [door een opstanding] onder vele broeders” (Rom. 8:29).

De ware Kerk heeft Christus in het juiste perspectief: als middelaar tussen ons en God de Vader, als persoonlijke Verlosser, als onze huidige Hogepriester aan de rechterhand van God de Vader in de hemel, als Hoofd van de Kerk, als de komende Koning en heerser ONDER God de Vader.

Als de tweede Adam kwam Jezus om hen die door God

worden getrokken, te roepen uit de mensen van deze wereld en ook uit haar vervalste „traditionele christendom”, en om een geheel NIEUWE WERELD te beginnen, een NIEUWE BESCHAVING.

Satan is er dus in geslaagd om de Kerk van God, die door Christus, de tweede Adam, werd opgericht, te vervalsen. Maar de poorten van het graf hebben haar NIET overwonnen.

Weliswaar waaiden de winden tegen dit gebouw dat op een Rots is gegrondvest, de stromen kwamen, de oppositie sloeg er heftig tegenaan. Zozeer zelfs dat de ware Kerk, in de strijd om gedurende de eeuwen van vervolging en tegenstand in leven te blijven, zeer veel oorspronkelijke WAARHEID verloor. Maar zij bleef trouw aan de ware naam van God de Vader, wiens Kerk zij is. Zij bleef trouw aan Gods geestelijke wet, de Tien Geboden. Zij bleef trouw aan de dingen DIE VOOR GOD HEILIG ZIJN: zijn heilige sabbat, het betalen van Gods tiende. Hiervoor werd zij vervolgd. Maar zij heeft de storm doorstaan.

Ik begon het antwoord te ontdekken

In het begin van dit boekje heb ik mijn eigen achtergrond en bekering beschreven. In die eerste zes maanden van diepgaande studie en onderzoek aangaande Gods Wet, kwam ik in aanraking met een groep leden van deze Kerk. Het waren in hoofdzaak groentekwekers in de Willamette-valley in de staat Oregon, in het noordwesten van de Verenigde Staten. Het waren nederige, Godvrezende mensen die tot elk offer bereid waren teneinde hun grote God gehoorzaam te zijn.

Maar, vroeg ik me af, zouden zij nu de ene ware Kerk van God kunnen zijn die door Jezus Christus is opgericht? Het was een kleine groep van mensen zonder officiële hogere opleiding. Toch vormden zij de ENIGE kerk die ik kon vinden die zich hield aan het Woord van God en zijn Geboden. Zij hielden zich trouw aan de dingen die VOOR GOD HEILIG zijn: zijn sabbat en het betalen van zijn tiende. Zij hielden zich aan de ware bijbelse NAAM: „de Kerk van GOD”. Geen enkele andere kerk op aarde hield zich aan deze drie centrale, fundamentele geloofsstellingen en praktijken. Zij waren nederig en oprecht en zouden voor deze fundamentele waarheden hun leven hebben geofferd.

Maar WAAROM bracht God mij met deze mensen in aanraking? Ik had toentertijd weinig besef van de reden.

Op dit punt moet ik nog eens teruggaan en nog een aantal feiten uit mijn eigen leven verhalen.

Zoals ik in het begin van dit boekje heb gezegd, heb ik 26 jaar in de tijdschriften- en krantenbranche doorgebracht. Ik wist toen niet, maar latere gebeurtenissen hebben aangetoond, dat God mij door deze ervaring voorbereidde op de werkelijke roeping die later zou komen.

Op 25-jarige leeftijd ben ik getrouwd. Een week of twee na ons huwelijk had mijn vrouw een visioen, of een zeer ongewone, indrukwekkende droom, die mij destijds nogal in verlegenheid bracht. Ik was niet „godsdienschtig”. Mijn hele denken en hart waren in mijn zaken. Wij woonden toen in Chicago, in Illinois. In haar visionaire droom zag mijn vrouw een engel uit de hemel komen, op een druk kruispunt in Chicago, wat de aandacht van honderden mensen trok. De engel kwam rechtstreeks op mijn vrouw en mij af terwijl wij op dat drukke kruispunt stonden. Hij sloeg zijn armen om ons heen en zei dat de wederkomst van Christus niet meer veraf was, en dat God werk voor ons had te doen. Toen mijn vrouw mij deze visionaire droom vertelde, was ik enigszins in de war, omdat hij voor haar zo werkelijk was geweest. Maar ik was erdoor in verlegenheid en mijn enige gedachte was de hele zaak uit mijn hoofd te zetten. Als dit werkelijk een roeping van God was, wilde ik er, als Jona, van wegvlugten.

„Waarom”, zei ik, „vertel je het niet aan de dominee van de kerk op de hoek; als het iets te betekenen heeft, kan hij het misschien zeggen?” Ik dacht er verder niet meer aan, maar later nam God mijn zaken weg, en nog later een andere zaak die ik in het noordwesten had opgezet, hetgeen werd gevolgd door de uitdaging die tot de intensieve bijbelstudie leidde.

Het (in mijn ogen) godsdienstfanatisme dat mijn vrouw in de greep had betrof de zevendedags sabbat. Voor mij was dat fanatisme. Maar, zoals eerder gezegd, moest ik nederig mijn ongelijk bekennen. Met de meest intensieve studie van mijn leven slaagde ik er niet in te bewijzen dat mijn vrouw zich vergiste. Dit intensieve, diepgaande onderzoek bewees mij het onmiskenbare bestaan van God, en het absolute GEZAG van de Bijbel als het direct geïnspireerde woord van God.

Sindsdien hebben decennia van verdere diepgaande studie en verder onderzoek een enorm labyrint geopend van bijbelse kennis en begrip die VERLOREN WAREN GEGAAN. Door de verpletterende slag van het plotselinge verlies van twee succesvolle zaken, en door deze bijbelse uitdaging, had God mij vermurwd tot op het punt van totale onderwerping, waar ik bereid was mijn ongelijk te erkennen — bereid was mij geheel aan Hem te onderwerpen, en bereid was te geloven wat Hij in zijn Woord duidelijk zegt, ongeacht de impopulariteit van dat geloof.

Het herstel van de waarheid

Aldus begon de levende God door middel van mij met het HERSTEL van veel ware bijbelse kennis en bijbels BEGRIP die in de loop der eeuwen waren verloren gegaan.

Er werd mij duidelijk onthuld hoe er gedurende de eerste drie eeuwen van de christelijke jaartelling een vals christendom opkwam. Satan leidde menselijke godsdienstleiders ertoe een eigen evangelie OVER Christus te verkondigen, als vervanging van het evangelie van Christus — Jezus' evangelie van het KONINKRIJK VAN GOD. Dit valse christendom werd een grote kerk en wordt in Openbaring 17 en elders in de Bijbel geopenbaard als: „HET GROTE BABYLON, MOEDER VAN DE HOEREN EN VAN DE GRUWELEN DER AARDE.”

Jezus' hele opdracht was hen die worden geroepen met GOD DE VADER te verzoenen. Er is EEN wetgever: God de Vader. Zonde is overtreding jegens GOD. Berouw is gericht op GOD, en geloof is gericht op Christus. Jezus kwam om ons met de VADER te verzoenen — niet om Hem te vervangen.

Het is veelzeggend dat God, nadat Hij mij had neergeslagen en vernederd, mij had rijpgemaakt voor onderworpenheid aan Hem, ervoor zorgde dat ik zo beslissend werd uitgedaagd op het kardinale punt van ZIJN WET — zijn regering — zijn voorrang boven al het andere, zijn zeggenschap over ons leven. Van alle punten van Gods wet is de sabbat het enige testgebod. Belijdende oprechte christenen zullen openlijk toegeven dat wij geen andere goden voor de ene hoogste en ware God behoren te hebben. Zij zullen erkennen dat wij ons niet voor afgoden mogen buigen, en Gods naam niet ijdel mogen gebruiken. Zij aanvaarden het gebod om onze vader en

moeder te eren, het verbod van moord, overspel, stelen, liegen en begeren. Zij zullen zelfs beweren dat al deze negen geboden op het Nieuwe Testament zijn overgedragen.

Het enige gebod dat zij afwijzen en weigeren te gehoorzamen is God te eren door zijn sabbatdag te HEILIGEN. God heeft deze speciale dag heilig gemaakt en zei ons hem heilig te houden.

Eens zei een mevrouw tegen mij dat zij had gehoord dat de zaterdag mijn dag was, en dat zij hoopte dat het niet waar was. Ik antwoordde: „Nee, de zaterdag is NIET mijn dag. De zondag is mijn dag.”

„O, ik ben zo blij dat te horen”, riep zij uit.
„Maar u begrijpt het nog niet helemaal”, vervolgde ik, „zondag is MIJN dag, maar ook maandag, dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag. Maar zaterdag is mijn dag NIET — dat is Gods dag.”

In mijn intensieve, diepgaande, grondige studie en onderzoek om te bewijzen dat de zondag de christelijke sabbat is, liet ik geen middel onbeproofd. Ik onderzocht zorgvuldig ieder boek, artikel en geschrift dat ik te pakken kon krijgen, waarin de sabbat werd bestreden en gepoogd werd de zondag te bewijzen. Ik onderzocht de godsdienstencyclopedieën, controleerde nauwkeurig de oorspronkelijke hebreeuwse en griekse woorden van de relevante bijbelteksten; ik las de bijbelcommentaren en de lexicons. Ik verifieerde de geschiedenis.

Het testgebod

Maar alle argumenten tegen Gods sabbat en vóór zondagsviering bewezen dat ze niet meer waren dan dat: argumenten die niet waterdicht waren, argumenten die duidelijke dwalingen waren en maar al te vaak oneerlijk.

In historische verslagen vond ik dat er gedurende de eerste drie eeuwen van de Kerk direct en indirect heftige en gewelddadige controverses over juist deze kwestie waren.

Er was de historische Quartodecimaanse controverse tussen leerlingen van de apostel Johannes en hun tegenstanders inzake het geschil omtrent Pascha en Pasen. Deze hele kwestie werd tenslotte beslist in de valse kerk met de naam „het grote Babylon”, door het Concilie van Nicea, dat in 325

n.Chr. door de Romeinse keizer Constantijn werd bijeengeroepen. Hij was de keizer, geen geestelijke. Vervolgens werd in 365 n.Chr. op de Synode van Laodicea een van de meest bekende canons van de kerk uitgegeven: „Christenen mogen niet de joodse gebruiken navolgen door op de sabbat te rusten, maar moeten op die dag werken, en in plaats daarvan de dag des Heren vieren. En als er iemand wordt gevonden die het joodse gebruik navolgt, die zij van Christus verbannen.” Dit stond gelijk aan een doodvonnis.

De ruimte staat mij niet toe om in het onderhavige geschrift een grondige en volledige uiteenzetting te geven van de bijbelse leer inzake het grote belang van het houden van Gods sabbat. Ons gratis boekje *Welke dag is de christelijke sabbat?* geeft een vollediger uiteenzetting.

In het kort zijn hier evenwel enkele gewichtige bijbelse leerstellingen:

Aan het einde van wat de „scheppingsweek” wordt genoemd, wordt de volgende gebeurtenis geopenbaard: „Toen God op de zevende dag het werk voltooid had, dat Hij gemaakt had, rustte Hij op de zevende dag van al het werk, dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop gerust heeft van al het werk, dat God scheppende tot stand had gebracht” (Gen. 2:2-3). God was niet moe of uitgeput, maar Hij stelde de mensheid een voorbeeld en plaatste zijn eigen tegenwoordigheid in die dag. Dit heeft Hij met betrekking tot de zondag of enige andere dag nooit gedaan.

Adam verwierp Gods boom des LEVENS, Gods wet, en Gods heerschappij over hem. Er zijn geen aanwijzingen dat gedurende de eerste bijna 2500 jaar Adams nageslacht in het algemeen de sabbat heiligde. Maar toen God de Israëlieten uit Egypte riep (een voorafschaduwing van het roepen van de Kerk uit de wereld), openbaarde God zijn sabbat aan de Israëlieten.

In Exodus 16 klaagden de Israëlieten dat zij haast van honger omkwamen. God zei dat Hij voedsel uit de hemel zou zenden, in de vorm van manna, „opdat Ik het [het volk] op de proef stelle, of het al dan niet wandelt naar mijn wet”. Het gaat hier om gehoorzaamheid óf ZONDE. Op de zesde dag van de week zond God een dubbele hoeveelheid manna, maar op

de zevende dag zond God NIETS. En Mozes zei op de zesde dag: „Een rustdag, een HEILIGE SABBAT is het morgen voor de Here . . .” Vervolgens instrueerde Mozes hen op de Sabbat: „Heden is het sabbat voor de Here, vandaag zult gij het [manna] niet vinden op het veld. Zes dagen zult gij het verzamelen, maar op de zevende dag is het sabbat; dan is het er niet” (vers 23-26).

Op de zevende dag gingen sommige mensen naar buiten om te zien of zij manna konden verzamelen. En God zei: „Hoelang weigert gij mijn geboden en wetten te onderhouden?”

Aldus toonde God door een wonder uit de hemel aan zijn volk welke dag de ware sabbatdag was. En zowel de geschiedenis als de Joodse traditie tonen dat vanaf die dag tot op HEDEN de dagen van de week nooit zijn verstoord.

In Exodus 31:12-18 lezen wij dat God de sabbat tot een eeuwig VERBOND tussen Hem en zijn volk maakte. Het was een identificerend TEKEN, waardoor God zou weten dat zij zijn volk waren, omdat zij door de sabbat te houden Hem gehoorzaamden op een wijze waarop niemand anders dat deed. Dit identificeerde hen als zijn volk. Geen enkel ander volk dan het volk van God had immers ooit de sabbat gehouden. De sabbat identificeerde God, want de schepping is het bewijs van God. In zes dagen schiep Hij het leven op aarde, en op de zevende dag rustte Hij en maakte die dag tot HEILIGE TIJD — heilig voor GOD!

In het 56e hoofdstuk van Jesaja staat een profetie voor onze huidige tijd, aangaande de sabbat: „En de vreemdelingen [heidenen] die zich bij de Here aansloten om Hem te dienen, en om de naam des Heren lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn, allen die de sabbat onderhouden, zodat zij hem niet ontheiligen, en die vasthouden aan mijn verbond: hen zal Ik brengen naar mijn heilige berg en Ik zal hun vreugde bereiden in mijn bedehuis” (Jes. 56:6-7).

In Markus 2:28 verklaarde Jezus: „Alzo is de Zoon des mensen heer ook over de sabbat.” Dus de sabbat is de DAG DES HEREN — niet de zondag.

Zoals boven reeds gezegd, is de sabbat het enige testgebod — het enige gebod dat zelfs zogenaamde belijdende christenen weigeren te gehoorzamen. In 1 Johannes 2:4 lezen

wij: „Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet.”

Zonde is de overtreding van Gods WET (1 Joh. 3:4).

Onder de apostelen hield de oorspronkelijke Kerk van God de sabbat. Nadat hij zich van de Joden tot de heidenen had gewend, predikte de apostel Paulus gedurende een jaar en zes maanden tot de heidenen op de sabbat (Hand. 18:4-11).

Zoals de sabbat het identificerende teken is van het volk van God (Jood, heiden, elk ras), zo is de zondag het merkteken dat het GEZAG identificeert van het valse christendom — „HET GROTE BABYLON, MOEDER VAN DE HOEREN” —, want de zondag heeft geen andere autoriteit. De vervanging door de heidense zondag om Gods sabbat te vervalsen is een van de belangrijkste listen van Satan bij het misleiden van alle naties, en bij het vervalsen van Gods WAARHEID en Gods Kerk.

Een van de excuses van het „traditionele christendom” voor het viere van de zondag is het valse geloof dat Jezus’ opstanding uit de doden op zondag plaatsvond. In werkelijkheid echter vond de opstanding niet op zondagmorgen plaats, maar laat op een sabbatmiddag. Lees voor het bewijs dat deze traditie vals is ons gratis boekje *De opstanding was niet op zondag*. Lees verder de volgende waarheid in uw eigen bijbel:

Jezus zei: „Tevergeefs eren zij Mij, omdat zij leringen leren, die geboden van mensen zijn. Gij verwaarloost het gebod Gods en houdt u aan de overlevering der mensen . . . Het gebod Gods stelt gij wel fraai buiten werking om úw overlevering in stand te houden” (Markus 7:7-9).

Dit is een der sleutels die de deur openen naar de identiteit van de ene ware oorspronkelijke Kerk van God, die werd opgericht door Jezus Christus, en die door de jaren en eeuwen heen de aanvallen van Satan is blijven weerstaan. De sabbat is evenwel niet het enige identificerende teken.

De ware naam

Jezus bad voor zijn Kerk: „Heilige Vader, bewaar hen *in uw naam*, welke Gij mij gegeven hebt, dat zij ÉÉN zijn zoals Wij. Zolang Ik bij hen was, bewaarde Ik hen *in uw naam* . . . Maar nu kom Ik tot U . . . Ik heb hun uw woord gegeven en de wereld heeft hen gehaat, omdat zij *niet* uit de wereld zijn, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Ik bid niet dat Gij hen uit de wereld wegneemt,

maar dat Gij hen bewaart voor de boze. *Zij zijn NIET uit de wereld*, gelijk Ik niet uit de wereld ben. Heilig hen in UW WAARHEID; UW WOORD IS DE WAARHEID" (Joh. 17:11-17).

Jezus zei dat zijn ware Kerk zou worden BEWAARD *in de naam* van de Vader — GOD. *Twaalfmaal* is in het Nieuwe Testament de NAAM van deze ene ware Kerk de KERK VAN GOD! Het is GODS Kerk, en Jezus Christus is het leidinggevendende, ondersteunende HOOFD ervan!

In vijf passages waar de ware NAAM van de Kerk verschijnt, wordt het gehele Lichaam van Christus — de Kerk als geheel — aangeduid. Wanneer er dus sprake is van de gehele Kerk, met inbegrip van alle individuele leden op aarde, luidt de naam „De KERK (of gemeente) VAN GOD". Hier volgen deze vijf passages:

1) Handelingen 20:28: De waarschuwing aan de oudsten is „DE GEMEENTE [of kerk] GODS te weiden".

2) 1 Korinthe 10:32: „Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken, noch aan DE GEMEENTE GODS aanstoot".

3) 1 Korinthe 11:22: „Of minacht gij zózeer DE GEMEENTE GODS, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt?"

4) 1 Korinthe 15:9: Paulus schreef: „... omdat ik DE GEMEENTE GODS, vervolgd heb."

5) Galaten 1:13: Dit vers herhaalt het vorige: „... ik heb DE GEMEENTE GODS bovenmate vervolgd".

Wanneer er één specifieke plaatselijke gemeente wordt genoemd, heet de ware Kerk „De Kerk van God" vaak samen met de naam van de *plaats*. Hier zijn nog vier passages:

6) 1 Korinthe 1:2: „Aan DE GEMEENTE [of KERK] GODS te Korinthe."

7) 2 Korinthe 1:1: „Aan DE GEMEENTE GODS, die te Korinthe is".

8) 1 Timotheüs 3:5: Sprekend over een oudste in een plaatselijke gemeente schreef Paulus aan Timotheüs: „Indien echter iemand zijn eigen huis niet weet te bestieren, hoe zal hij voor DE GEMEENTE GODS zorgen?"

9) 1 Timotheüs 3:15: „[Gij weet] hoe men zich behoort te gedragen in het huis Gods, dat is DE GEMEENTE VAN DE LEVENDE GOD". Hier is het de Kerk van de *levende* God.

Sprekend over de plaatselijke gemeenten gezamenlijk, niet in de zin van het ene Lichaam, maar in de zin van het

totaal van alle plaatselijke gemeenten, luidt de bijbelse naam „DE KERKEN VAN GOD”. Hier volgen de laatste drie verzen van de 12 die de naam van de Kerk geven:

10) 1 Korinthe 11:16: „... wij [hebben] zulk een gewoonte niet, en evenmin DE GEMEENTEN [kerken] GODS.”

11) 1 Thessalonicenzen 2:14: „Want gij, broeders, zijt navolgers geworden van DE GEMEENTEN GODS in Christus Jezus, die in Judea zijn”.

12) 2 Thessalonicenzen 1:4: „Zodat wij zelfs over u roemen bij DE GEMEENTEN GODS”.

Op sommige plaatsen in het Nieuwe Testament is er een specificerende naam toegevoegd, zoals de Kerk van God te Korinthe, of de Kerken van God in Judea. En vandaag is het de Wereldwijde Kerk van God.

In deze wereld worden de kerken genoemd naar MENSEN, of naar het SYSTEEM dat mensen hebben uitgedacht, of naar het soort van kerkbestuur dat MENSEN hebben bedacht, TEGENGESTELD aan Gods Woord, of naar een belangrijke doctrine waarop zij de nadruk leggen, of naar wat mensen ervan hopen te maken: alomvattend, universeel of katholiek. Maar waar de ENE *ware* Kerk zich ook bevindt, haar naam is de KERK VAN GOD.

Dat is evenwel niet alles. Vele hebben zich Gods naam toegeëigend, maar verkondigen niet het KONINKRIJK VAN GOD, als de REGERING van God waaraan wij *gehoorzaam* moeten zijn. Zij onderwijzen niet gehoorzaamheid aan Gods wet (de Tien Geboden); zij onderwijzen niet BEKERING van opstandigheid en het overtreden van Gods heilige Wet; zij onderwijzen niet dat wij nu in het KONINKRIJK (Gezin) van God VERWEKT en, door de opstanding, in het GODDELIJKE GEZIN GEBOREN kunnen worden! De ware Kerk predikt de spoedige komst van CHRISTUS als KONING der koningen en HEER der heren om, gedurende duizend jaar, alle volken op aarde te REGEREN. Niet in de hemel, maar OP DEZE AARDE (Openb. 5:10).

Er bestaat slechts EEN dergelijke Kerk!

Deze doet HET WERK VAN GOD. Het is, zoals Jezus reeds zei, een „kleine kudde”, door de wereld vervolgd en veracht.

Persoonlijk onderhoud

Gods Kerk heeft in alle delen van de wereld toegewijde,

bekeerde, volledig geïnstrueerde en opgeleide, geordineerde DIENAREN. Zij staan klaar om contact met u op te nemen, u thuis te bezoeken, uw vragen te beantwoorden, u de Bijbel te verklaren — *indien u daarom vraagt!* Geen van hen zal u ooit benaderen, tenzij u er uit eigen vrije wil om vraagt! Aangaande het algemene publiek zei Jezus: „Gaaf NIET van het ene huis naar het andere” (Lukas 10:7). In Efeze bezocht Paulus alleen de oudsten (dienaren) van huis tot huis.

Jezus noch Petrus noch Paulus, noch enige van de oorspronkelijke ware apostelen benaderde ooit de mensen om hun persoonlijk bekering OP TE DRINGEN. God heeft iedere mens met een VRIJE WIL geschapen. God verplicht iedereen ZIJN EIGEN BESLISSING TE NEMEN, *en de ware GOD zal u nooit dwingen u te bekeren.*

Maar als u, uit eigen vrije wil, MEER wenst te weten over *dezelfde* Kerk die werd opgericht en vandaag wordt geleid door Jezus Christus, als u er vragen over wilt stellen, schroom dan niet ons om een persoonlijk onderhoud te schrijven. Wij zullen dan een van Gods eigen dienaren vragen contact met u op te nemen. En sta mij toe u aan te raden de VRAGEN die u wilt stellen te NOTEREN. In meer dan 60 jaar ervaring heb ik geleerd dat u ze anders vergeet.

Vele honderden, ja, duizenden worden *bekeerd*, VERANDEREN hun leven, door dit WERK VAN GOD, door middel van de uitzendingen overal op aarde van het radio- en tv-programma *The World Tomorrow*, door middel van de dienaren van de Worldwide Church of God, door middel van de Bijbelcursus van Ambassador College en andere belangrijke, gratis literatuur die wij op aanvraag toesturen. Sommige mensen zijn, doordat zij niet wisten dat een van Gods eigen geroepen, toegewijde dienaren naar hen toe kon komen om vragen te beantwoorden, LID geworden van een der kerken van deze wereld. Van de ware Kerk van God kunt u uit uzelf geen lid worden — de Almachtige God *plaatst u erin*. Maar indien u vragen heeft over leerstellingen of praktijken, of welke vraag ook die u heeft over de Kerk of de Bijbel, of de christelijke LEVENSWIJZE, schrijft u ons dan. God heeft vele, waarlijk geroepen en uitverkoren mannen die uw vragen kunnen beantwoorden.

Overweeg nauwkeurig de FEITEN, volgens uw BIJBEL. Neem *daarna* uw beslissing en doe wat GOD u toont. □

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: G.P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 5644, Capetown 8000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het Evangelie aan alle volken te verkondigen.

20622 / 8502

